

עת"א 68273/10/21 - יוסף כהן נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 68273-10-21 כהן(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
עותר	יוסף כהן (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

פסק-דין זה ניתן על-ידי על-בסיס כתבי הטענות, מסמכים ופרוטוקול הדיון, לפי הסכמת הצדדים, כשעמדת העותר נמסרה ע"י ב"כ (לעניין זה בלבד) עו"ד ורד רייפמן, עקב נבצרות השופט הנכבד ששמע את טיעוני הצדדים, ולפי החלטות כב' הש' לורך, נשיאה, מהימים 23.12.21, 27.12.21 ו-02.01.22.

מהות העתירה וטענות הצדדים:

1. העותר מרצה עשר שנות מאסר ראשון, בגין חטיפה לשם ביצוע חבלה או עבירת מין ועבירות מין אחרות והוא אמור לסיים את מאסרו ביום 03.02.24.

2. בעתירתו מלין העותר על החלטת המשיב שלא להמשיך לתת לו טיפול נוסף על זה שניתן לו, כאמור בדו"ח העו"ס שהוצג לוועדת השחרורים (להלן: "וש"ר"), בדיון בבקשתו לשחרור מוקדם ביום 08.03.21. לדבריו, לאחר שוש"ר דחתה את בקשתו לשחרור מוקדם, פנה העותר לעו"ס האגף שאמר לו, לתדהמתו, שאין לשב"ס תוכנית טיפול נוספת עבורו.

עוד טען העותר שהוא סובל מבעיות בריאות קשות עם נזק בלתי הפיך מחוסר טיפול רפואי והוא זקוק לטיפול פיזי, שהמשיב מסרב לספק לו. טענה זו לא נתמכה בדבר ולכן לא תידון, מה-גם שלא עלתה בדיון.

3. בתשובתו הפנה המשיב אף-הוא לפרוטוקול הדיון ולהחלטה של וש"ר, והדגיש שהועדה דחתה את בקשת העותר לשחרור מוקדם, כיון שלא ניתן לשבץ אותו בקבוצות טיפוליות ייעודיות לעברייני מין, וזאת מחמת הכחשתו את עבירות המין שבביצוען הורשע. בהיעדר טיפול, לא ניתן לקבוע כי פחתה מסוכנותו

המינית של העותר, שהוערכה כבינונית.

4. עוד יצוין, להשלמת התמונה, שרש"א הודיעה לוש"ר כי הכחשת העותר את עבירותיו מונעת שילובו בטיפול ופיקוח מטעמה.

5. לפי פרוטוקול הדיון בעתירה זו, מיום 22.11.21, דחה העותר את הצעת בית המשפט למינוי הסנגוריה הציבורית לייצוגו, וכפי שכתב את העתירה בעצמו אף טען בעצמו. במהלך הדיון הרחיבו הצדדים טענותיהם:

א. העותר טען, שפעל נמרצות להעברתו לכלא מעשיהו, כדי להשתלב בקבוצה טיפולית-ייעודית למכחישי עבירה, אך הסתבר שלא נפתחה קבוצה מסוג זה, ולכן שולב בקבוצה טיפולית של "מרחב חיים" למשך שנה ובהצלחה. ככלל, העותר הסכים להשתתף בכל קבוצה טיפולית שהוצעה לו, אך המשיך לעמוד על שילובו בקבוצת מכחישי עבירה. העותר ביקש אפוא להורות למשיב לשלבו בקבוצה זו, ולחילופין - להורות על שחרורו המוקדם כדי שישתלב בטיפול פרטי במסגרת "התחלה חדשה";

ב. המשיב מסר, מפי ב"כ המלומד, שאכן אין כעת קבוצה טיפולית למכחישי עבירה, וגם לא ידוע אם תיפתח קבוצה כזו במהלך שלוש השנים שנותרו לריצוי מאסרו של העותר. ככל שתיפתחנה קבוצות מתאימות, יוצע לעותר להשתתף בהן;

דין ומסקנות:

1. כתוצאה ישירה מהכחשתו את ביצוע עבירות המין המיוחסות לו, מצאו גורמי הטיפול בשב"ס כי למעשה אין עוד אופק טיפולי-ייעודי לעותר - העותר מיצה את הטיפול בקבוצות שאותם גורמים סברו כי יוכל להיתרם מהן, וקבוצה ייעודית למכחישי עבירה איננה בנמצא. אם ישנה העותר את יחסו לעבירות, ניתן יהיה לשלבו בקבוצה טיפולית-ייעודית לעברייני מין, אך העותר אינו מוכן לעשות שקר בנפשו, לדבריו.

2. המשמעות קשה: העותר אינו מטופל באופן שיכול פוטנציאלית להקטין את מסוכנותו, והרי סוף-דבר ישוחרר מהכלא; העותר אינו זוכה לחופשות; וכידוע, וש"ר אינה נוטה להקדים שחרורם של אסירים מסוגו של העותר.

3. אולם, משמצאו גורמי הטיפול בשב"ס כי העותר מיצה את אפשרויות הטיפול, וכשלא נמצא בסיס להרהר אחר שיקול דעתם והמלצתם המנומקת, לא אשים עצמי בנעליהם: כך הכלל השליט בהליכים מנהליים, ובוודאי כאשר מדובר בחוות-דעתם של גורמים מומחים [והשוו רע"ב 171/20 סיבוני נ' שב"ס

(2020) ורע"ב 6499/17 סיבוני נ' שב"ס (2017).

4. מוטב היה לו היתה בנמצא קבוצה טיפולית-ייעודית למכחישי עבירה, אך מי לידנו יתקע שגם אם היתה קבוצה כזו, היתה זמינה לעותר, מבחינת זמנים, תור ממתנים והתאמה? ועוד: אינני יכול לקבוע, שאי-הקמתה של קבוצה שכזו נובעת ממניע פסול של המשיב, או אינה סבירה, שכן חזקה על המשיב - באין בסיס סותר - שהחלטותיו, הנוגעות לשימוש מיטבי במשאבים המופנים לטיפול, נעשות באופן ראוי ומקצועי.

5. נמצא אפוא, כי לא ניתן לחייב את המשיב בשילובו של העותר בטיפול, או בהקמת קבוצה ייעודית בה יוכל להשתלב. סעד חלופי של שחרור מוקדם איננו קיים בהליך זה, שאיננו מעין-ערעור על החלטת ושר. טיפול בכלא על-ידי מומחים פרטיים מנוגד לנוהלי שב"ס, שאושרו בפסיקה [רע"ב 6334/20 שטרית נ' מ.י. (2020)].

6. סוף-דבר, העתירה נדחית.

עותקים לב"כ הצדדים, ובאחריות המשיב לוודא כי עותק יימסר לעותר.

ניתן היום, א' שבט תשפ"ב, 03 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.